

Odhalené dějiny, které nám byly zatajeny

Jak jsem slíbil v minulém článku, u Číny sice ještě zůstaneme, ale ponoříme se trochu do hloubi dějin, ze kterých vynořující se události přepisují historii, předkládané nám oficiální vědou.

text: František Kouba foto: Shutterstock.com

Už je to tu zase! Jediná pravda, o kterou se můžeme opřít: vždycky je všechno jinak. Historie, tak jak ji známe, by měla být přepsána s ohledem na naprosto nezvratitelné důkazy, které nám ve své knize předkládá velmi čtivou formou bývalý kapitán anglické ponorky Jejího Veličenstva Gavin Menzies. 1421 – ROK, KDY ČÍNA OBJEVILA SVĚT. Při pátrání po důkazech o objevných plavbách čínských admirálů na začátku patnáctého století navštívil tento kapitán celkem 120 zemí, více než 900 muzeí a knihoven a všechny důležité přístavy středověku.

Pokusím se o alespoň letmé nahlédnutí do událostí kolem roku 1420. V roce 1420 usedl na dračí trůn v pořadí třetí císař dynastie Ming Ču Ti, který přijal jméno Jung le. Jeho nejbližší a nejuvěrnější důvěrník a rádce byl eunuch Čeng Che. Císař vzápětí poté, co usedl na trůn, rozhodl o přestěhování hlavního města z Nankingu do Pekingu. Musel se vypořádat s hrozbou, již představovalo vojsko Timura Kulhavce, potomka slavných předků Čingischána a Kublajchána, který vytáhl se svou armádou po „Hedvábné cestě“ napříč Asií a bez milosti dobýval a plnil města, s jejichž obyvateli se opravdu nemazlil, a krutým způsobem potlačil jakýkoli odpor. Timur Kulhavec chtěl obnovit vládu Mongolů v Číně, a tak postupoval k čínským hranicím se zaměřením svrhnout vládu nového císaře Ču Tiho. Ten však věděl o hrozícím nebezpečí, a tak se pustil do gigantických projektů, které nesmírně zatížily obyvatelstvo prací a daněmi. Nechal opravit stávajících 5 000 kilometrů Velké čínské zdi, dostavět dalších 1 400 kilometrů a po celé délce zbudovat strážní věže a hlásky. Timur při svém tažení na Čínu zemřel náštěť ještě dříve, než spatřil její hranice. Vojsko, jehož podstatnou část tvořili muslimové, se rozštěpilo na zneprátelené frakce, a tak se armáda rozpadla. Tak to

dopad, když všichni chtějí vládnout a pracovat nikdo!
Císař Ču Ti však pokračoval ve svých velkolepých projektech. Nechal opravit a dostavět Velký kanál, který je se svou délkou 1 800 kilometrů nejdelší vodní cestou na světě, vystavěnou lidskýma rukama. S jeho výstavbou se započalo už v roce 486 před naším letopočtem a odhaduje se, že přitom zahynula asi polovina ze šesti milionů dělníků, což nakonec v roce 618 vedlo k pádu dynastie Suej. Ču Ti nechal opravit asi 200 kilometrů kanálu a zbudovat šestatřicet nových zdymadel, aby se lodě mohly dostat až k Pekingu, který leží více než 30 metrů nad Žlutou řekou, po které se pak lodě plavily až do moře. Zrekonstruovaný kanál zvýšil objem přepravovaných obilnin ze 170 tisíc tun na neuvěřitelných

300 tisíc tun ročně, jejichž přepravu zajišťovalo na deset tisíc lodí s plochým dnem.
Roku 1421 bylo dokončeno Zakázané město a do Pekingu bylo z jihu přesunuto více než deset tisíc rodin. Druhého února byl Peking slavnostně prohlášen za hlavní město Číny. Na tuto slavnost nechal císař přivést představitele všech dosud známých zemí, které chtěl ohromit nesmírnou velikostí Pekinga a velikostí a vznešeností Zakázaného města, Velkého kanálu, Velké čínské zdi a dalších dokončených projektů. Všichni představitelé cizích zemí museli pobýt hlavou u císařových nohou, čímž potvrdili podřízenost čínskému tributárnímu systému. I když hlavním záměrem Říše středu bylo přivést všechny země světa pod svou svrchovanost jako tributární vazaly, bylo vyvíjeno velké úsilí seznámit

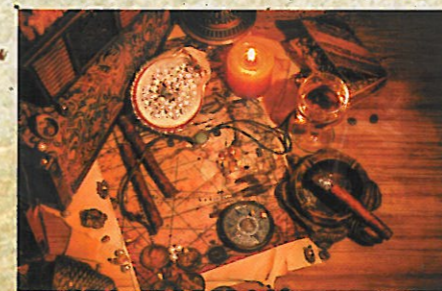
se s jejich zvyky, dějinami, zeměpisnými podmínkami a kulturou. Peking se stal intelektuálním srdcem říše plným knihoven a encyklopedií. Od roku 1404 mělo na dva tisíce sto osmdesát učenců až do doby krátce před dokončením Zakázaného města za úkol sestavit Jung – le ta tien, který měl pro budoucí generace uchovat všechna známá literární díla a vědomosti. Výsledkem byla neuvěřitelně rozsáhlá encyklopedie, čítající na čtyři tisíce svazků o celkovém rozsahu cca padesát milionů znaků. Součástí bylo uložení děl 120 filosofů a učenců z dynastie Sung, kompletní komentáře klasických knih myslitelů z jedenáctého až třináctého století, stovky tištěných románů a podobně.

V té době byl knihtisk v Evropě ještě neznámý a první tištěnou knihou se stala až o třicet let později Gutenbergova Bible. V roce 1422 čítala knihovna Jindřicha V. šest manuskriptů, z nichž polovinu měl zapůjčenou z kláštera. Nejbohatší evropský obchodník, Florentin Francesco Datini vlastnil dvanáct knih, z nichž osm bylo nábožensky zaměřených.

Vyslanci cizích zemí byli přiváženi na palubách obrovských lodí, kde cestovali v do té doby nevídaném pohodlí a přepychu. Pili nejvybranější nápoje, jedli ty nejlepší pokrmy a o jejich zábavu a potěšení se staraly konkubíny, které měly v Číně velkou vážnost, neboť mimo to, že oplývaly přirozenou krásou a znaly několik řečí, měly nesmírný filosofický rozhled a v oblasti rozkoše milování používaly takové praktiky, o kterých se mnohým vyslancům doma ani nesnilo.

Do Pekinga se na oslavy dokončení výstavby Zakázaného města sjelo dvacet šest tisíc hostů, kterým císař nařídil předložit deset chodů těch nejvybranějších jídel, podávaných na nejjemnějším porcelánu. Císařova nejoblíbenější žena byla oblečena do jemného hedvábí zdobeného nejdražšími šperky dovezenými z celého dosud známého světa. Její parfém voněl po ambře, myrtě a santalu. Císařova armáda čítala milion mužů a byla vybavena i palnými zbraněmi.

V té době se v Londýně konala svatba Jindřicha V. s Kateřinou z Valois. Šestistům hostů byla na slavnostní hostině podána solená treska na tvrdém chlebu, který plnil funkci talíře i přílohy zároveň. Jindřich V. vyhlásil téhož roku válku Francii.

Své vojsko převezl přes Lamanšský průliv na čtyřech rybářských lodích, z nichž každá uvezla 100 mužů vybavených luky, meči a kopími.

Do třetího března, kdy se konal velkolepý banket na rozloučenou, zahrnoval císař Ču Ti panovníky a vyslance neutuchajícím pohostinstvím, vybranými víny, lahůdkami a rafinovanou zábavou s překrásnými ženami, zběhlými v umění lásky. Na rozlou-

háněly rybářům ryby do sítí.

Velká tolerance čínského císaře k náboženstvím umožnila pobyt hinduistických, budhistických a islámských duchovních na palubách těchto lodí, kde se tak mohli starat o své svěřence. Složení lodních konvojů se podobalo uspořádání plavidel za druhé světové války, kdy vlnkovou loď ve středu obklopoval houf třicetimetových obchodních plavidel, jejichž náklad hlídaly eska-

Je smutné, že zatímco tu jsou po tisíceletí duchovně vyspělí lidé, kteří chtějí žít v souladu s přírodou a prací a vzděláváním posouvat lidstvo kupředu, jsou tu ti druzí, kteří neznají nic jiného, než ty pracovitě a slušně vykořisťovat a ještě jimi pohrdat.

čnou byli všichni obdarováni bednami jemného modrobílého porcelánu, rolemi hedvábí, balíky bavlněných látek a bambusovými bedničkami s uměleckými tvůrky z nefritu. V pozoru tu stálo nastoupených 300 tisíc vojáků všech hodností bez hnutí a zdálo se, že ani nedýchají.

Flotila bárek s hedvábnými přístřešky odvezla hosty přes třicet šest zdymadel na pobřeží Žlutého moře, kde kotvila více než stovka obrovských lodí – džunek, které se tyčily vysoko nad přístavní hráz a převyšovaly i domy, lemující zátoku. Velcí lodě měřily na délku přes 140 metrů, jejich šíře čítala 60 metrů a plachty z jemného, ale pevného hedvábí neslo devět stěžňů. Kormidlo těchto lodí měřilo jedenáct metrů a bylo tak jen o trochu menší než Niňa – vlnková loď Kryštofa Kolumba.

Největší benátské lodě měřily v té době 48 metrů a 6,5 metrů na šířku. Dokázaly uvést maximálně 50 tun nákladu. Číňané předčili Evropany ve všech směrech o několik století. V konstrukci, kapacitě, obraně, bytelnosti, výzbroji, komunikaci, navigaci i opravě plavidel za plného provozu.

Císařské džunky, tzv. lodě pokladů, dokázaly uvést 2 000 tun nákladu. Kajuta admirála se nacházela vysoko na zádi, pod ní bylo 60 kajut určených pro vyslance, poselstva a jejich doprovod. Konkubíny měly přiděleny sousední kajuty, z nichž většina měla malý balkoněk s výhledem na moře. Kajuty posádky byly umístěny na níže položených palubách. Na lodích se také plavilo šestnáct nejlepších absolventů jazykové školy, kteří pomáhali admirálům domluvit se arabsky, persky, svaňsky, hindsky, tamilsky a mnoha dalšími jazyky. Každá z těchto lodí byla vybavena šestnácti vodotěsnými komorami, z nichž dvě mohly být zaplaveny vodou, aniž by se loď potopila. Komory se také využívaly pro potápěče na dekompresi při potápění a k výcviku mořských vyder, které potom

dry rychlých válečných lodí, tvořící kolem konvoje ochranný prstenec. K čínské flotile se cestou přidávaly vietnamské, japonské, korejské, barmské a indické lodě, využívaly tak vojenskou ochranu před piráty. Příjezd flotily do Kalikatu musel být pro místní obyvatele fascinující, když uviděli k přístavu připlouvat více než osm set lodí.

Čtyři admirálové Chung Pao, Čou Man, Čou Wen a Jang Čing měli za úkol po vysazení vyslanců v jejich zemích zmapovat celý svět. Nařízení císaře chovat se k obyvatelům nově objevených zemí vstřícně a mírumilovně, nabídnout jim maximálně ochranu a navázat obchodní styky se přisně dodržovalo. Čínští učenci měli za úkol zdokumentovat vše nové a vyměnit porcelán, hedvábí, nefrit, rostliny, semena a zvířata za vše, co by Čínu mohlo obohatit. A tak se loďstvo s tímto posláním vydalo na své objevné plavby. V roce 1421 používali čínští námořníci kompas už sedm set let, a tak admirálové dokázali udržet vytyčený kurz s minimální odchylkou od dvou stupňů. Uměli i změřit vzdálenost, kterou jejich lodě urazily. V době, kdy tyto flotily vypluly, stoupla teplota na celém světě tak, že roztály i ledovce kolem Grónska, a tak kartografové mohli zmapovat i pobřeží na severu a jihu planety na místech, která byla běžně schována pod ledovým příkrovem.

Čínští admirálové využívali pro plavbu svých lodí mořských proudů a důmyslně sestavené plachtovní umejšovaly poměrně velkou rychlost. Území, které se admirálům podařilo zmapovat, se týkalo Indického oceánu, tedy východního pobřeží Afriky, ostrovů Indonésie, Austrálie, Nového Zélandu, částečně i pobřeží Arktidy, pobřeží Japonska, odkud se, proplouvající Tichým oceánem, dostali k pobřeží Severní Ameriky a odtud pokračovala cesta kolem Střední a Jižní Ameriky.

Další lodě mapovaly od jihu západní pobřeží Afriky, východní pobřeží Jižní

a také Střední a Severní Ameriky, včetně obeplutí a zmapování celého Grónska, severu Ruska a jeho východního pobřeží. Protože se lodě pohybovaly neznámým prostředím, mnoho jich ztroskotalo vlivem bouří a dalších nepřízní osudu. V pobřežních vodách všech světadílů se nacházejí zbytky čínských lodí, porcelánu, nefritových sošek a dalších indicí, které pomohly zdokumentovat objevné plavby čínských admirálů. Na navštívených pobřežích nechali admirálové vztyčit stély s vytesaným popisem události.

Posádky ze ztroskotaných lodí se zabývaly ve všech navštívených zemích. Díky ženám přítomným na palubách pak zakládali námořníci rodiny a pronikali dále do vnitrozemí, kde se postupně asimilovali mezi původní obyvatelé. Podle odběrů krve, které proběhly po celém světě je doloženo, že indiáni Jižní i Severní Ameriky mají čínské geny. Totéž můžeme říci i o obyvatelích Afriky, Austrálie a Eskymácích.

Posádky, kterým se podařilo navrátit se do Číny, s sebou přivezly mnoho cizokrajných rostlin, semen a zvířat, a proto můžeme dnes říci, že je Čína nejbohatší zemí, co se týče množství druhů flóry i fauny.

Také všude tam, kde posádky ze ztroskotaných lodí zakládaly kolonie, vznikala

rýžová pole a pěstovaly se rostliny, které v daných zemích nebyly původní. Kamené stavby, doly na nerostné suroviny, používané techniky výroby porcelánu, barvení látek, to vše svědčí o přítomnosti čínského obyvatelstva v těchto zemích. Místní obyvatelé rádi obchodovali s těmito pracovitými lidmi a učili se od nich různým technikám, které pro ně byly neznámé.

Návrat zbylých posádek do Číny skončil bohužel neslavně, neboť mezitím císař zemřel. Státní kasa byla vyčerpaná a jeho syn proto další plavby zakázal a nechal uzavřít hranice vůči okolnímu světu, v čemž další císaři pokračovali ještě po několik staletí. Čínští mandaríní odkázali systematickým ničením všech dokumentů o plavbách a stycích s jinými zeměmi poznatky o ostatním světě do zapomnění. Proto je dnes tak těžké toto vše zdokumentovat, ale díky nadšencům, jako je Gavin Menzies, si můžeme rozšířit své znalosti o těchto dávných minulých dobách.

Gavin píše, že kdyby se Čína neuzavřela vůči okolnímu světu, jmenoval by se dnes Nový York asi Nový Peking. Já říkám, že svět by byl možná přátelštější, neboť čínští osadníci učili ostatní pracovitosti, pokoře a vzdělání.

Když o necelých sto let později Kolumbus, Magalhaes a další tzv. objevitelé ob-

jevovali Nový svět, pluli už podle čínských map. Narozdíl od Číňanů však všude, kam vstoupila noha Španělů, Portugalců, Francouzů, Angličanů a dalších, tekla krev původního obyvatelstva, kteří hynuli po milionech, a drancování těchto zemí nepřestalo dodnes. Abych nemluvil jen o Evropanech, Arabové byli největšími otrokáři a dodávali otroky jak z Afriky, tak z Evropy i Asie americkým i arabským otrokářům. Je smutné, že zatímco tu jsou po tisíciletí duchovně vyspělí lidé, kteří chtějí žít v souladu s přírodou a prací a vzděláváním posouvat lidstvo kupředu, jsou tu ti druzí, kteří neznají nic jiného, než ty pracovité a slušné vykořisťovat a ještě jimi pohrdat. Změní se náš svět vůbec někdy, nebo jsou karty osudu rozdány?

Smutné, avšak poučné zakončení čínského dobrodružství. Naděje tu však vždycky je. Žijme život tak, abychom se za sebe dnes ani v příštím životě nemuseli stydět.

Přeji všem krásné dny do nadcházejícího jara. Váš František Kouba.

František Kouba
frantisekkouba@seznam.cz
www.detox-medicina.cz

NOVÉ, ŠETRNĚJŠÍ A ÚČINNĚJŠÍ SLOŽENÍ

tinktur Clarkia a Ořešák černý – americký

NOVÝ POSTUP VÝROBY

NIŽŠÍ OBSAH ALKOHOLU

Tinktura z ořešáku amerického

originální receptura dle Dr. Clarkové

- » vyráběno v České republice
- » nejhodnější očista střev vyráběna z nedozrálých plodů
- » o cca 40 % vyšší účinnost oproti běžným tinkturám, které jsou vyráběny pouhým ponořením ořechů do alkoholu
- » likviduje ve střevech přes 200 druhů parazitů
- » originální postup výroby tinktur vyvinutý společností Z-Technology s. r. o. se sníženým obsahem alkoholu je jediný v celé Evropě!

OŘEŠÁK AMERICKÝ – ČERNÝ
3 LAHVIČKY – 890 Kč
5 LAHVIČEK – 1 470 Kč

Prvotřídní čistota a kvalita Ořešáku amerického z chráněného území!

Dr. Clark: Nejlepší a neúčinnější přírodní prostředky pro likvidaci parazitů a jejich vývojových stadií!

Objednávky tel.: 776 397 843

Tinktura se vyrábí z nedozrálých plodů tohoto stromu. Nejedná se o spadlé ořechy, ale o pracně natrhané, nepoškozené plody (Ořešák černý je strom, dorůstající až čtyřicetmetrových výšek – ke sklizení jsou nutné výsuvné plošiny). Ve chvíli, kdy se ve slupkách ořechů nachází maximální množství účinných látek (zjišťuje se laboratorně) je velice krátké časové období na jejich sklizeň a bezchybné zpracování. Zdokonalený recept Dr. Clarkové pro profesionální výrobu této tinktury je poměrně složitý. Problematické bylo zejména shánění mrazících boxů, které ořechy šokově před vlastní výrobou zmrazí na -50 stupňů Celsia a teprve poté začíná vlastní výrobní proces. Výroba probíhá dále v několika krocích, které musí být přesně dodrženy, aby byl v tinkturu zajištěn maximální obsah účinných látek. Vlastní louhování je pod zvýšeným tlakem bez přístupu vzduchu v naprosté tmě a jeho délka je stanovena dle obsahu louhovací nádoby. Po ukončení louhování nastává fáze filtrace a plnění do tmavých, skleněných lahvíček o obsahu max. 100 ml.

Clarkia

tinktura pro očistu od parazitární zátěže

- » směs tinktury z ořešáku amerického – černého, výluhů z hřebíčkovce kořeného a pelyňku.
- » doporučení Dr. Clarkové je používat tinkturu Clarkia preventivně, minimálně 2x ročně
- » je vyráběna komplikovaným výrobním postupem hlubokého zmrazování, který nám osobně na jaře roku 2009 Dr. Clarková zaslala
- » použity jsou výhradně suroviny, které nebyly jakýmkoliv způsobem znečištěny či průmyslově hnojeny
- » výroba je pod dozorem státních orgánů
- » záruka trvanlivosti: 2 roky od data výroby
- » tinktura tří bylin Clarkia je notifikována Ministerstvem zdravotnictví ČR

CLARKIA – 2 LAHVIČKY 460 Kč

Esoterický festival - Dny tajemna a zdraví

ASTROVÍKEND 2016

Harmonie těla a duše - cesta k dlouhověkosti
Praha - Výstaviště Holešovice - Křižíkův pavilon D

28. května 9 - 18 h
29. května 10 - 17 h

- Porady s léčiteli, astrology, numerology. Odblokování, detoxikace, výklad z ruky a karet, měření aury, automat. kresba, irisdiagnostika atd. Zdravá výživa, mandaly, kameny, literatura. Hand-made, rukodělné výrobky, šperky z přírodních materiálů, kosmetika, móda, umění.
- Přednášky po oba dny nonstop. Shaman spirit - ukázka práce šamanů. Meditace, workshopy, poradny. Spojení s Knihovnou palmových listů v Indii.
- Hosté: kartáři z TV pořadu – Vědmy radí
- Slavnostní pozdrav festivalovému dni vždy ve 14 h. Moderuje Slávek Boura.

Park Praha 2002 s.r.o.
Výstaviště 67, 170 00 Praha 7
tel.: 606 931 479-
e-mail: parkpraha@seznam.cz

Info 739 018 692, astrovikend@email.cz
<https://www.facebook.com/astrovikend>
www.astrovikend.cz

VSTUPNÉ na celý den 70 Kč
ZTP 40 Kč
Přednášky 25 Kč a 50 Kč

